

[Aksel Larsen.]

på partiets vegne fremlægger i et blad, der hedder „Centrum og Horisont“ for april 1952, nemlig at disse fremmede tropper må være underkastet dansk jurisdiktion? Jeg vil gerne have et svar på dette spørgsmål, men jeg bekender, at efter alle de triste erfaringer, jeg har gjort, må jeg tro, at om et par måneder gælder dette heller ikke mere, så vil man, hvis man til den tid har fået grundloven med den famøse § 20 halet i land, komme med et forslag om, at man kan give amerikanerne jurisdiktion på visse områder her i Danmark.

(Kort bemærkning).

H. C. Hansen: Når jeg tager ordet, er det for at udtale min beklagelse over, at det ærede medlem hr. Oluf Pedersen har spildt så megen tid for os. Det ærede medlem har nu erklæret, at der foreligger ikke nogen aftale, men der foreligger et tilbud til statsministeren fra ham og hans parti, efter at forhandlingerne er bristet, idet man fra retsforbundets side har erklæret, at man vil indtage den og den stilling her i salen. Det vil altså sige, at retsforbundet, efter at det ærede medlem i går erklærede, at der ikke var nogen aftale, efter at det ærede medlem fortsat har fastholdt, at der ikke var nogen aftale, nu endelig føler sig foranlediget til at meddele, at der er en aftale, er en forpligtelse. Der er en forpligtelse i den forstand, at retsforbundet har givet statsministeren sit ord, sådan må det vel forstås. Så er der ikke mere at snakke om, så lad os gå til afstemning. Så vil det vise sig, hvad retsforbundet har lovet af, som det ærede medlem hr. Oluf Pedersen sagde, omsorg for, at der ikke skal opstå politisk konflikt. På et tidspunkt, da vi allesammen ved vi skal ud til valg, har det ærede medlem hr. Oluf Pedersen, eller hvem det nu er, på retsforbundets vegne meddelt statsministeren, at de nok skal lade være med at stemme for det socialdemokratiske skatteforslag. Må jeg så henstille til det ærede medlem hr. Oluf Pedersen at pille retsforbundets plakater her i København ned. Der står: retsforbundet holder, hvad det lover. Pil dem ned, ærede medlem, eller sæt i hvert fald en tilføjelse op: dette gælder dog ikke spørgsmålet om nedsættelse af skatter.

(Kort bemærkning).

Bertel Dahlgaard: Det undrer mig, at det ærede medlem hr. Aksel Larsen slet ikke synes at forstå, hvad det drejer sig om med hensyn til § 20. Nu siger det ærede medlem: hvordan kan det tænkes, at vi skulle få interesse i Schumanplanen; vi har ingen kul- og stålproduktion. Har det ærede medlem ikke lagt mærke til, at nationerne er delt med hensyn til Schumanplanen efter forbrugerinteresser og producentinteresser, og at der også for dem, der har forbrugerinteresser, opstår spørgsmålet, om det er i deres interesse at tilslutte sig planen? På samme måde med hensyn til det nordiske. Det kan være, det bliver nødvendigt at oprette en fælles nordisk myndighed, f. eks. på toldområdet eller andre områder. Jeg siger ikke, hvorvidt noget sådant skal ske eller ikke, det må afhænge af vor bedømmelse af Danmarks interesser; men muligheden derfor må være tilstede.

Det ærede medlem taler om § 20 i forbindelse med Atlantpagten. Det synes at være en helt sygelig tanke, det ærede medlem er kommet ind på. De to ting har slet ikke noget med hinanden at gøre. Har det ærede medlem ikke indtryk af, at man har kunnet komme vidt nok ud med hensyn til Atlantpagten uden at have denne § 20 i den gamle grundlov? Det synes jeg ærlig talt. Jeg vil snarere anse det for meget usandsynligt, at man, hvis vi havde haft den nye § 20, var gået til at tiltræde Atlantpagten uden at bruge folkeafstemningsmetoden, som hjemles i den nye grundlov.

Må jeg lige gøre en bemærkning til det ærede medlem hr. Oluf Pedersen. Nu vil jeg gerne bede det ærede medlem om at holde fast, altså, pas nu på! Det drejer sig om følgende: det ærede medlem hr. Oluf Pedersen har ment, at retsforbundet i særlig grad søger at hindre høj rente. Nu er forholdet dette, at retsforbundet har taget det standpunkt for 1½ år siden, at nationalbanken alene skulle klare valutasituationen. Så spørger jeg det ærede medlem — nu må det ærede medlem koncentrere sig: Hvilket andet middel har da nationalbanken til at sikre valutaen end at sætte diskontoen, sætte renten op, når pengepolitikken ikke støttes ved finanspolitiske midler fra rigsdagen? Det er dette koncentrerede spørgsmål, jeg gerne vil have det ærede medlem skal kon-